

A una ponceila

Per lo fullatge mitj amagada,
Bella esperansa de hermosa flor
Es la ponceila, que delicada
Dintre'l pit guarda tot son tresor.
Fulles pintades, color bellíssim
Com l'arch d'aliança que mostra l'cal,
Forma encisera, perfum puríssim,
Calser que brolla sucrada mel.

Deu te preservi tendra ponceila,
Que Deu te guardi de tot mal vent,
Vellis ton somni brillant i svelt,
S'akís tos dias tot resplendent.

Mullis ton calser fresca rocada
De l'aura hermosa bes matinal,
Ombra te fassi verda curamada,
L'oreig te groupi, flor marginal.

Si bat furiosa negre tempesta,
Si sol s'evolta dels tronys la ven,
Jamay s'abarsi la tua testa,
Las flors s'apleguin al costat teu.

Si el jorn arriuri pole de ja, banta
Que reina l'origi de mon jardí,

Las flores se marchitan de tu ausencia,
Jamay unustina viag per mi.

Quant al pit besig de ma nineta
Vull que li diguis, ab veu d'amor,
Qui's la ponceta, la douceta,
Gaya esperanga d'hermosa flor.

Girona 6 Novbre de 1871

Joaquim Botis, Sr.
